

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Trafiku i armëve/ Tabaku: Rama, arkitekti i sistemit të “arkipelagut të paligjshmërisë”!
ADRESA	https://lapsi.al/trafiku-i-armeve-tabaku-rama-arkitekti-i-sistemit-te-arkipelagut-te-paligjshmerise-i1093539
BURIMI	lapsi.al
GJENDJA	online

KOHA

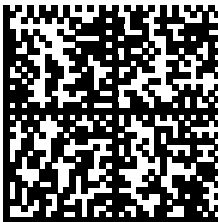
KAPUR NGA NE	12 shtator 2026, 09:25:57 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	12 shtator 2026, 09:21:00 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	accf2aad671db9e803fee4c8927ff9fcf8d9fa82b475e3c42996fb039e026bf1
TEKSTI	ee60000433273900ab8b4a4a4835423e8cb173f89cdf38363a843fc3923c28f6
PAMJA	194b5d53939cf0a231301838a0165edd4844f391f18ce0e679f94991ce3c89bb

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	132665d36a80d65086a580687b12156a0f0e04ea07e460fdb95612a2f6f914e
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	e9af2032378bf2027ef946e33134a1ef681b247480611ef66f9321bbe5be73d8
ANKORIMI	submitted — dërguar, ende pa bllok <i>Deri te blloku, kjo provon integritetin, jo kohën.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/132665d36a80d65086a580687b12156a0f0e04ea07e460fdb95612a2f6f914e>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

Trafiku i armëve/ Tabaku: Rama, arkitekti i sistemit të "arkipelagut të paligjshmërisë"!

LAPSI.AL • 12 SEPTEMBER 2026

Deputetja e Partisë Demokratike, Jorida Tabaku, ka denoncuar ngritjen nga qeveria të një sistemi institucionesh dhe korporatash shtetërore që, sipas saj, funksionojnë jashtë standardeve të transparencës, konkurrencës dhe llogaridhënies. Në "Këndin e Fundjavës", Tabaku analizoi tri prej këtyre strukturave – kompaninë shtetërore KAYO, Bankën Shqiptare të Zhvillimit dhe Korporatën e Investimeve Shqiptare – duke i cilësuar ato si pjesë të një "arkipelagu paligjshmërie", të ndërtuar gjatë 13 viteve të qeverisjes së Edi Ramës.

Sipas Tabakut, këto struktura mund të duken të largëta nga shqetësimet e përditshme të qytetarëve, por mënyra se si ato përdorin fondet dhe pasuritë publike ndikon drejtpërdrejt te çmimet, taksat, cilësia e shërbimeve dhe kostoja e jetesës. "Paratë janë publike. Pasuritë janë publike. Rreziku është publik. Ndërsa vendimmarrja përqendrohet në pak duar dhe kontrolli dobësohet. Ky është thelbi i problemit. Dhe kjo është ekonomia e pakicës, faturën e së cilës e paguan shumica", deklaroi Tabaku.

Në qendër të analizës së saj ishte KAYO, shoqëria shtetërore e krijuar për industrinë e mbrojtjes, e cila në një periudhë të shkurtër është përfshirë në një sërë shoqërish të përbashkëta me kompani private. Tabaku ngriti pikëpyetje mbi mënyrën e përzgjedhjes së partnerëve privatë, konkurrencën, vlerësimin e përvojës së tyre, kontrollin e kostove, konfliktin e interesit dhe publikimin e kontratave e të pronarëve përfitues. "Si u përzgjedh secili partner? Çfarë gare u zhvillua? Si u vlerësua përvoja e tyre? Kush i kontrollon kostot? Kush verifikon konfliktin e interesit? Ku publikohen kontratat dhe përfituesit fundorë? Çfarë përgjegjësie mban bordi për çdo euro të shpenzuar?", pyeti deputetja demokrate. Sipas saj, përdorimi i argumentit të sigurisë kombëtare nuk mund të shërbejë si mburojë për mungesën e transparencës financiare. Ajo bëri të qartë se opozita nuk kundërshton zhvillimin e industrisë shqiptare të mbrojtjes, por modelin që u kalon fitimet privatëve dhe rrezikon qytetarëve.

Sipas saj, qeveria është njëkohësisht aksionare, emëron drejtuesit, përcakton prioritetet dhe marr raportimin, ndërsa mungon një kontroll plotësisht i pavarur. "Një

ide

Ortaku besprerë i Ron Yeffetit
Andi Bushati

Insistimi tek krimi, arësyeja përse kryeministri Rama duhet të dorëhiqet
Blendi Kajsiu

MOTITIRANA

24°C

KËMBIMIEURO

91.94

aktuale

22:36

PAMJET/ Mali i Zi nuk e lë karvanin e diasporës të futet në Shqipëri, i çon në Kosovë

22:06

104 ditë në shesh/ Të shtunën pritet pjesëmarrje masive nga diaspora

TIA dhe Vodafone sjellin teknologjinë Airbus në Tiranë

Ndiqe Lapsin edhe në

Me interes nga publiku

bankë zhvillimi mund të jetë motor për sipërmarrjen; por, pa filtra profesionale, mund të kthehet në sportel për klientët politikë. Mund të financojë fermerin që prodhon, ose mikun që telefonon. Mund të ndihmojë biznesin me ide, ose biznesin me lidhje”, paralajmëroi Tabaku. Ajo kërkoi transparencë për kreditë e mëdha, garancitë shtetërore, përfituesit dhe çdo ekspozim të mundshëm të buxhetit, duke nënvizuar se “zhvillimi nuk ka frikë nga transparenca. Vetëm favori ka frikë prej saj”.

REAGIMI

Arkipelagu i paligjshmërisë

Në këtë kënd të fundjavës dua të flasim për diçka që, në pamje të parë, duket larg jetës sonë të përditshme: për agjenci, korporata dhe shoqëri shtetërore me emra të mëdhenj, borde, drejtorë dhe statute. Por, në të vërtetë, kjo temë është shumë pranë çdo familjeje shqiptare, sepse lidhet me faturën që paguajmë në fund të muajit, me çmimin e ushqimeve, me librat dhe mjetet e shkollës së fëmijëve, me pagën që nuk mjafton, me taksat që paguajmë dhe shërbimet që nuk marrim. Në hartën e Shqipërisë është krijuar një realitet i ri ekonomik: disa institucione që duken si ishuj të veçuar, por që, kur i shikon së bashku, formojnë një arkipelag të tërë paligjshmërie, mungese transparence dhe pushteti të pakontrolluar. Një ishull quhet KAYO. Një tjetër quhet Banka Shqiptare e Zhvillimit. Një tjetër quhet Korporata e Investimeve Shqiptare. Emrat ndryshojnë, fushat ndryshojnë, por modeli mbetet i njëjtë: paratë janë publike, pasuritë janë publike, rreziku është publik, ndërsa vendimarrja përqendrohet në pak duar dhe kontrolli dobësohet. Ky është thelbi i problemit dhe kjo është ekonomia e pakicës, faturën e së cilës e paguan shumica.

Ky sistem nuk u ngrit brenda një nate. Ai u ndërtua hap pas hapi gjatë këtyre trembëdhjetë viteve. Filloi me mikromenaxhimin e tenderëve, koncesioneve dhe partneriteteve publike-private. Nga blerjet më të vogla deri te kontratat më të mëdha në shëndetësi, energji apo trajtimin e mbetjeve, u konsolidua ideja se nuk mjafton të kesh ofertën më të mirë; duhet të jesh pranë pushtetit. Sipërmarrësi i ndershëm filloi të kuptonte se puna, ideja dhe investimi nuk mjaftojnë kur rezultati vendoset nga lidhja politike. Më pas sistemi evoluoi. Nuk mjaftonte më kontrolli i një tenderi. U krijuan struktura të posaçme, me ligje të posaçme dhe përjashtime të posaçme. Ishuj ku rregullat e zakonshme të shtetit zbatohen pjesërisht, ku Parlamenti sheh më pak, publiku di më pak dhe qeveria vendos më shumë. Sot nuk kemi përballë vetëm raste të veçuara. Kemi një arkitekturë.

Le ta shohim ishullin e parë: KAYO-n. KAYO u krijua si shoqëri shtetërore dhe, në një kohë shumë të shkurtër, u bë pjesë e një vargu shoqërisht të përbashkëta me kompani private. Këto partneritete prekin prodhimin e mjeteve, uniformave, municioneve dhe teknologjive ushtarake. Pra, kemi fonde publike, prona shtetërore, kontrata në një sektor strategjik dhe partnerë privatë. Atëherë pyetjet janë të pashmangshme: Si u përzgjedh secili partner? Çfarë gare u zhvillua? Si u vlerësua përvoja e tyre? Kush i kontrollon kostot? Kush verifikon konfliktin e interesit? Ku publikohen kontratat dhe përfituesit fundorë? Çfarë përgjegjësie mban bordi për çdo euro të shpenzuar? Këto pyetje nuk e dëmtojnë sigurinë kombëtare. Përkundrazi, e mbrojnë atë. Sekretet shtetëror nuk mund të kthehet në sekret financiar. Siguria nuk mund të përdoret si perde për të fshehur mënyrën se si shpenzohen paratë e qytetarëve. Ne nuk kundërshtojmë prodhimin shqiptar. Ne kundërshtojmë privatizimin e përfitimit dhe shtetëzimin e rrezikut. Kundërshtojmë një model ku privati merr kontratën, ndërsa qytetari mban faturën nëse projekti dështon.

Ishulli i dytë është Banka Shqiptare e Zhvillimit. Edhe këtu duhet të jemi të qartë: Shqipëria ka nevojë për më shumë financim për bujqësinë, ndërmarrjet e vogla dhe sektorët që bankat tregtare i mbështesin pak. Ideja e një banke zhvillimi, në vetvete, nuk është e gabuar. Problemi është se kush e kontrollon, si i zgjedh përfituesit dhe kush paguan kur kreditë nuk kthehen. Ligji parashikon auditim të jashtëm dhe një rol të Bankës së Shqipërisë për mbikëqyrjen e produkteve të kursimit të mbledhura përmes një entiteti të Postës Shqiptare, si edhe për raportimin statistikor. Por kjo nuk është e

Nga arrestimi i Agasit të klani Balluku/ Pse Rama ndërroi ministrin e Brendshëm

(FOTO) Ky është hoteli në Santorini që frymëzoi vilën e Belinda Ballukut në Palasë

Dy email-et për vilën/ Porosia e Ballukut para se në letra të shfaqej Igli Tare

EKSKLUZIVE/ Vilat në Dhërmi dhe Palasë, gati kërkesa e dytë e SPAK për arrestimin e Belinda Ballukut

njëta gjë me mbikëqyrjen e plotë dhe të zakonshme që ushtrohet mbi një bankë tregtare. Pra, qeveria është aksionare, qeveria zgjedh drejtimin, qeveria përcakton prioritetet dhe raporti i shkon sërish qeverisë. Pikërisht këtu lind nevoja për një kontroll realisht të pavarur, sepse një bankë zhvillimi mund të jetë motor për sipërmarrjen, por, pa filtra profesionalë, mund të kthehet në sportel për klientët politikë. Mund të financojë fermerin që prodhon ose mikun që telefonon. Mund të ndihmojë biznesin me ide ose biznesin me lidhje. Prandaj kërkojmë që çdo kredi e madhe, çdo garanci shtetërore, çdo përfitues dhe çdo ekspozim fiskal të jenë të kontrollueshme dhe, kur nuk ka pengesë ligjore, publike. Zhvillimi nuk ka frikë nga transparenca. Vetëm favori ka frikë prej saj.

Ishulli i tretë është Korporata e Investimeve Shqiptare. Këtu kontrasti është tronditës. Një bashki, një shkollë apo një institucion nuk mund të blejë as një kuti stilolapsash pa procedurë. Por, kur flasim për toka, godina dhe asete publike me vlerë miliona euro, standardi bëhet më i mjegullt. Pasuritë i transferohen një korporate dhe vendimarrja përqendrohet në një strukturë shumë më pak të dukshme për qytetarin. Pyetja është e thjeshtë: Pse sa më e madhe vlera, aq më e vogël transparenca? Kontrolli i Lartë i Shtetit, në auditimin e tij, ka evidentuar planifikim të pamjaftueshëm, mungesë metodologjish të standardizuara për përzgjedhjen dhe menaxhimin e projekteve, analiza të paplota të rrezikut dhe përfitueshmërisë, si edhe një hua prej 2 miliardë lekësh që nuk u shlye brenda afatit fillestar. Këto nuk janë etiketime politike. Janë gjetje që kërkojnë përgjigje. Sa projekte janë realizuar? Sa vende pune të qëndrueshme janë krijuar? Sa të ardhura ka marrë shteti? Si janë vlerësuar pronat publike? Kush mban përgjegjësi kur paguhen konsulenca, por projekti nuk ecën? Ku është analiza që provon se qytetari fiton më shumë sesa humbet?

Edhe projekti “Durana Tech Park” duhet parë me këtë standard. Inovacioni është i domosdoshëm. Lehtësitë fiskale mund të kenë kuptim kur sjellin investime të reja, teknologji dhe punësim cilësor. Por, kur kompanitë marrin privilegje fiskale, qytetarët kanë të drejtë të dinë kriteret, koston për buxhetin dhe rezultatin real në terren. Këta tre ishuj nuk janë të shkëputur. Ata lidhen nga të njëjtat ura: ligje të posaçme, vendimarrje e përqendruar, kufizim i garës, kontroll i pamjaftueshëm dhe rrezik që përfundon te taksapaguesi. Dhe kjo është arsyeja pse kjo temë prek drejtpërdrejt koston e jetesës. Kur shteti zgjedh favorin dhe jo garën, paguan më shumë për të njëjtin mall apo shërbim. Kur biznesi pa lidhje përjashtohet, tregu humbet operatorë dhe konkurrenca dobësohet. Kur ndërmarrja shtetërore ka tokë falas, garanci publike dhe kontrata nga shteti, sipërmarrësi privat nuk konkurren më në kushte të barabarta.

Korrupsioni nuk është një koncept abstrakt. Korrupsioni është taksë e fshehtë mbi çdo familje. E paguajmë te çmimi, te shërbimi i munguar dhe te mundësia e humbur. Kjo është arsyeja pse një ekonomi mund të rritet në statistika, ndërsa familja ndihet më e varfër. Çfarë duhet bërë? Së pari, çdo kontratë, partneritet dhe transferim i pasurisë publike duhet të bëhet publik, së bashku me kriteret e përzgjedhjes, vlerësimin ekonomik dhe përfituesit fundorë. Së dyti, çdo shoqëri shtetërore që përdor fonde, prona apo garanci publike duhet t'i nënshtrohet kontrollit të plotë të Kuvendit, Kontrollit të Lartë të Shtetit dhe institucioneve të tjera të pavarura. Së treti, bordet dhe drejtuesit duhet të mbajnë përgjegjësi personale për çdo vendim, çdo kontratë dhe çdo euro të shpenzuar. Së katërti, duhet të rikthehet konkurrenca reale dhe e barabartë. Sipërmarrësi duhet të fitojë nga puna, ideja dhe aftësia, jo nga lidhja me pushtetin.

Në nuk mund të ndërtojmë një ekonomi të fortë mbi ishuj përjashtimesh. Nuk mund të kemi një ligj për qytetarin dhe një tjetër për të privilegjuarin. Nuk mund të kërkojmë nga biznesi i vogël çdo faturë dhe çdo dokument, ndërsa miliarda euro kalojnë në struktura ku transparenca është minimale. Nuk mund të flasim për integrim europian, ndërsa krijojmë institucione që largohen nga standardet europiane të konkurrencës, kontrollit dhe llogaridhënies. Shqipëria ka nevojë për institucione që i shërbejnë publikut, jo për struktura që mbrojnë pushtetin. Ka nevojë për një ekonomi që shpërblen punën, jo afërsinë politike. Ka nevojë për një shtet që mbron taksapaguesin, jo një shtet që i kalon atij faturën e dështimeve dhe abuzimeve.

Këta tre ishuj janë vetëm pjesë e një arkipelagu shumë më të madh. Një arkipelag i ngritur mbi linia të nosacme kontrata të mbvullura favore dhe mungesë kontrolli. Në

arkipelag që po dëmton konkurrencën, po dobëson ekonominë dhe po rëndon jetën e çdo familjeje shqiptare. Ky sistem nuk ndryshon duke larguar disa njerëz dhe duke sjellë disa të tjerë. Duhet të ndryshojë vetë mënyra e qeverisjes. Synimi ynë nuk është zëvendësimi i një grupi me një tjetër, por qeverisja për Shqipërinë dhe për qytetarët e saj. Ky sistem duhet ndryshuar. Jo për të zëvendësuar klientët e një partie me klientët e një partie tjetër, por për t'i dhënë fund vetë klientelizmit. Jo për të ndërruar emrat mbi zyra, por për të ndryshuar rregullat brenda tyre.

Shqiptarët meritojnë një shtet që jep llogari. Meritojnë një ekonomi që punon për shumicën dhe jo për pakicën. Meritojnë që taksat e tyre të përdoren për shkolla, spitale, rrugë dhe shërbime, jo për struktura të mbyllura dhe interesa të privileguara. Ne do të luftojmë për ta zhbërë këtë arkipelag pandëshkueshmërie dhe për të ndërtuar një kontinent ligjsh të barabarta, institucioneve të kontrolluara dhe mundësish për të gjithë. Sepse Shqipëria nuk është pronë e pushtetit. Shqipëria është e qytetarëve të saj. Dhe ekonomia e saj duhet të punojë për shumicën, jo për pakicën.

Të këshilluara

Shpërthim me tritol në Kamëz, shënjestra banesa e një 36-vjeçari

Një shpërthim i një sasive të vogël lënde të dyshuar plasëse ka ndodhur në orët e para të mëngjesit ...

Ambulanca përplas të moshuarin në Korçë, arrestohet shoferi i dehur

Një 44-vjeçar është arrestuar nga policia pasi, teksa drejtonte një ambulancë nën efektin e alkoolit, ka aksidentuar një 80-vjeçar...

Ky është shqiptari i arratisur nga burgu grek. Si u ndihmua nga dy persona të kamufluar si policë

Kosova pret vendimin për krerët e UÇK-së, sot "Marshi për Liri" në Prishtinë

Sot në sheshin "Skënderbej" në Prishtinë do të mbahet "Marshi për Liri" në mbështetje të i...

Stuhia gjatë natës, bien temperaturat

Moti në vendin tonë pritet të jetë i paqëndrueshëm gjatë ditës së sotme, me vranësira mesatare deri të d...

Aksident i rëndë në Himarë, tre të plagosur

Një aksident rrugor është regjistruar në orët e para të mëngjesit në zonën e Porto Palermos, në Himarë.&...